

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
Alueet ja kasvupalvelut –osasto

MUISTIO

LIITE 1

22.12.2025

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI VALTIONAVUSTUKSESTA TYÖVOIMAVIRANOMAISELLE TYÖTTÖMIEN NUORTEN TYÖLLISTÄMISEEN VUOSINA 2026 JA 2027

1 Esityksen tausta ja asetuksenantovaltuudet

Vuoden 2026 valtion talousarviossa on myönnetty 30 miljoonan euron määräraha nuorten työllistämisen tukemiseen. Määräraha käytettäisiin valtionavustuksena noudattaen valtionavustuslakia ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1588 2 artiklan perusteella annettuja Euroopan komission vähämerkityksisiä tukia koskevia asetuksia (ns. de minimis -asetukset).

Valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n mukaan tarkempia säännöksiä lain soveltamisalaan kuuluvan valtionavustuksen talousarvion mukaisesta myöntämisestä, maksamisesta ja käytöstä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella. Lisäksi valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) 7 c §:n 1 momentin mukaan tarkempia säännöksiä määrärahan talousarvion mukaisesta käyttämisestä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

2 Asian valmistelu

Asetusluonnos on valmisteltu virkatyönä työ- ja elinkeinoministeriössä ja tarkastettu oikeusministeriön laintarkastusyksikössä.

Asetusluonnos on käsitelty Kuntatalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa 16.12.2025.

3 Nykytila ja keskeiset ehdotukset

Talouden heikko tilanne näkyy nuorten työttömyyden kasvuna. Kasvua on ollut erityisesti nuorten rakennetyöttömyydessä, mikä vaikeuttaa nuorten integroitumista työmarkkinoille. Rekrytointiavustuksen tavoitteena olisi tukea nuorten työllistymistä yksityisille työmarkkinoille alentamalla määräaikaisesti rekrytoinnin kustannuksia. Avustus myönnettäisiin työvoimaviranomaiselle ja se noudattaisi päättäessään avustuksen käyttämisestä tässä asetuksessa ja valtionavustuslaissa säädettyjä sekä avustuspäätöksessä asetettuja ehtoja.

Ehdotetulla valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin edellä tarkoitetun valtion talousarvioon sisältyvän määrärahan käyttämisestä valtionavustuksena. Valtionapuviranomaisena toimisi Uudenmaan elinvoimakeskus. Asetuksen toimeenpanoa valmistelevana toimena Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voisi kuitenkin avata tässä asetuksessa tarkoitetun valtionavustushaun ja vastaanottaa hakemuksia ennen 1.1.2026, jolloin Uudenmaan elinvoimakeskus perustetaan. Aiemmin hyväksytyyn sääntelyn nojalla Uudenmaan elinkeino-, liikenne-

ja ympäristökeskuksen vireillä olevat Uudenmaan elinvoimakeskukselle kuuluvat asiat siirtyvät vuodenvaihteessa Uudenmaan elinvoimakeskukselle.

Valtionavustuksen maksatuksen ja takaisinperinnän tehtävät hoitaisi Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskus. Työvoimaviranomainen päättäisi avustuksen käyttämisestä ja tekisi valtionavustuslain 7 §:n 3 momentin mukaisen yksityisoikeudellisen sopimuksen avustuksen kohderyhmään kuuluvan nuoren työllistävän yrityksen kanssa. Työvoimaviranomaisella tarkoitettaisiin työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain (380/2023) 3 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaista työvoimaviranomaista, eli kunnan tai kuntayhtymän viranomaista, joka vastaa työvoimapalveluiden järjestämisestä toimialueellaan.

Työvoimaviranomainen voisi käyttää rekrytointiavustusta, jos yritys sitoutuu työllistämään alle 30-vuotiaan työttömän henkilön vähintään kuuden kuukauden ajaksi. Valtionavustuksen myöntämisen edellytyksenä olisi, että työtön nuori on alle 30-vuotias työvoimaviranomaisen ja yrityksen välillä tehtävän sopimuksen tekohetkellä ja että hän on ollut työttömänä vähintään kuusi kuukautta ennen edellä mainitun sopimuksen tekohetkeä välittömästi edeltäneiden seitsemän kuukauden aikana. Poikkeuksena olisivat alle 30-vuotiaat nuoret, jotka ovat suorittaneet vain perusopetuksen oppimäärän. Heidän osaltaan edellytyksenä olisi edellä mainitun sopimuksen tekohetkellä alle 30 vuoden ikä ja vähintään kolmen kuukauden työttömyys välittömästi ennen sopimuksen tekohetkeä.

Ehdotetulla asetuksella säädettäisiin avustuksen tarkoituksesta, määritelmistä, valtionavustuslajeista, avustuksen myöntämisen ja käyttämisen edellytyksistä sekä hyväksyttävistä kustannuksista, valtionapuviranomaisesta, valtionavustuksen maksatuksesta ja valtionavustuksen käytöstä annettavasta selvityksestä sekä asetuksen voimaantulosta.

4 Pääasialliset vaikutukset

Valtion talousarvioon sisältyvän 30 miljoonan euron määrärahan arvioidaan riittävän noin 3300–4400 nuoren työllistämiseen kuuden kuukauden ajaksi vuosien 2026–2027 aikana. Valtionavustuksen alueellinen jakautuminen tulisi pohjautumaan arvioon työllistettävien nuorten määrästä, arvioon yritysten tuen tarpeesta ja alueen yritysten potentiaaliin työllistää kohderyhmän nuoria. Koska avustusmuoto olisi uusi ja toimeenpanoaika rajallinen, on mahdollista, että työllistettyjen määrä jää edellä arvioitua alhaisemmaksi.

Ehdotetussa asetuksessa tarkoitettu avustus muistuttaa työvoimapalveluiden järjestämislaissa tarkoitettua palkkatukea ja kuntien omia työllistämistukia. Avustuksen tarkoituksena olisi lisätä kohderyhmään kuuluvien nuorten työllistämistä, mutta se voisi myös jossain määrin korvata muita työllistämistukia. Kuten muihinkin työllistämistukiin, myös tähän avustukseen voi liittyä epätarkoituksenmukaista käyttöä, mikä pienentää tuen potentiaalisia vaikutuksia.

Ehdotetun avustuksen voidaan eräiltä osin katsoa muistuttavan yrityksille myönnettävää palkkatukea. Palkkatuen vaikuttavuuden arviointitutkimuksessa (VN-

TEAS julkaisusarja 75/2018) yrityksille myönnetyn palkkatuen pitkän aikavälin vaikuttavuudeksi arvioitiin noin kaksi työssäolokuukautta vuodessa. Jos tässä asetuksessa ehdotetun avustuksen vaikuttavuus olisi samankaltainen kuin palkkatuetussa työssä, edellä arvioidulla työllistettävien henkilöiden määrällä arvioituna ehdotetun avustuksen vaikutus olisi enintään noin 370 henkilötyövuotta. Toimeenpanoon liittyvien epävarmuuksien ja mahdollisten substituutiovaikutusten johdosta vaikutus olisi kuitenkin todennäköisesti alhaisempi.

Ehdotettu avustus kohdistuisi henkilöihin, jotka ovat työllistämishetkellä työttömänä. Mikäli työttömyys olisi jatkunut ilman avustusta, olisi henkilölle maksettu avustuksen sijasta mahdollisesti työttömyysetuutta tai muita etuuksia. Enimmillään ehdotetun avustuksen toimeenpanon aikana maksettavien työttömyysetuuksien määrä voisi laskea noin 21 miljoonalla eurolla. Vaikutus on kuitenkin toimeenpanoon liittyvien epävarmuuksien ja mahdollisten substituutiovaikutusten johdosta todennäköisesti alhaisempi. Työllistäminen voi myös kohdentua osa-aikatyöhön, jolloin etuusmenojen vähentyminen olisi enimmäismäärää alhaisempi.

Ehdotetulla avustuksella voi olla vaikutuksia myös täydentävien etuuksien kuten asumistuen ja toimeentulotuen tarpeeseen. Ehdotettuun kohderyhmään kuuluisi myös osin muita kuin työttömiä työnhakijoita, joilla ei ole oikeutta työttömyysetuuteen. Lisäksi kohderyhmään kuuluisi jonkin verran henkilöitä, jotka voivat olla rekisteröityneenä työttömäksi työnhakijaksi, mutta heillä ei ole oikeutta työttömyysetuuteen toistuvasti työvoimapolitiittisesti moitittavasta menettelystä asetetun työnhakuvelvoitteen tai nuoren niin sanotun koulutukseenhakuvelvoitteen laiminlyönnin johdosta taikka joille ei makseta työmarkkinatukea (jatkossa yleistukea) odotusajan vuoksi. Työvoimapalveluiden järjestämisestä annetusta laista poiketen ehdotetulla avustuksella tuettu työ kerryttäisi työssäoloehtoita täysimääräisesti ja kuuden kuukauden mittainen työssäoloehtoon luettava työ riittäisi palauttamaan etuus oikeuden ja aloittamaan työmarkkinatuen (yleistuen) maksamisen edellä kuvatuissa tilanteissa. Ehdotetulla avustuksella voi näin ollen olla jossain määrin työttömyysetuus oikeuden palautumista ja etuuden saamista ja näin ollen työttömyysetuusmenoja lisäävä vaikutus, jonka mittaluokka on oletettavasti huomattavasti vähäisempi kuin edellä kuvatut etuusmenoja alentavat vaikutukset, koska etuusmenojen lisääntymisen mahdollisuus liittyy rajalliseen joukkoon kohderyhmästä.

5 Lausuntopalaute

Ehdotuksesta on pyydetty lausunnot työvoimaviranomaisilta (vastuukunnat, kuntayhtymät ja kunnat, jotka järjestävät työvoimapalvelut itse), KEHA-keskukselta, Kuntaliitolta, Uudenmaan ELY-keskukselta ja valtiovarainministeriöltä. Ehdotus oli lausuttavana lausuntopalvelu.fi -palvelussa 7.-23.11.2025. Lausuntoaika oli ohjeistettua lausuntoaikaa lyhyempi, koska asetusehdotus on suppea ja helposti omaksuttavissa ja sen vaikutukset ovat kohtuullisen helposti selvitettävissä.

Valtaosa lausunnonantajista kannatti ehdotusta ja erityisesti ehdotuksen tavoitteita. Lausunnonantajat esittivät kuitenkin huolia erityisesti asetuksen toimeenpanosta, kohdentamisesta ja vaikuttavuudesta.

Avustuksen kohdentaminen, kohderyhmän rajaukset ja korvattavat kustannukset

Useat lausunnonantajat pitivät kohdentamista alle 30-vuotiaisiin työttömiin nuoriin perusteltuna, sillä nuoret ovat erityisen haavoittuvassa asemassa työmarkkinoilla (Hämeenlinnan kaupunki, Turun kaupunki, Espoon kaupunki, Vantaan kaupunki, Invalidiliitto ry, Näkövammaisten liitto ry, STTK ry, SAK ry, Kunta- ja hyvinvointialue-työntekijät KT). Työttömyyden keston edellytys (6 kuukautta, tai 3 kuukautta pelkän perusopetuksen suorittaneilla) nähtiin keinona ehkäistä pitkäaikaistyöttömyyttä.

Osa lausunnonantajista piti asetuseronnoksen kohderyhmää liian kapeana tai laajana ja rajauksia jäykkänä. Eräät lausunnonantajat ehdottivat, että nuoren tulisi olla ilmoittautuneena työnhakijaksi, jotta työvoimaviranomaisen olisi mahdollista tarkistaa avustuksen myöntämiseen liittyvien edellytysten täyttyminen (Keravan kaupunki, Lahden kaupunki, Jyväskylän kaupunki). Lisäksi huomautettiin, että tuki voi kohdentua nuoriin, jotka työllistyisivät ilman tukea (STTK ry, Into ry). Useat kunnat toivoivat mahdollisuutta paikalliseen harkintaan kohderyhmän määrittelyssä (Helsingin kaupunki, Oulun seudun työllisyysalue).

Eräät lausunnonantajat kiinnittivät huomiota siihen, että asetuseronnoksessa ei säädetä erikseen työllistettävän nuoren työajasta.

Eräät lausunnonantajat ehdottivat, että asetuksen kohderyhmänä tulisi huomioida tietyt erityisryhmät, kuten esimerkiksi vammaiset nuoret ja vieraskieliset nuoret.

Eräät lausunnonantajat kiinnittivät huomiota ehdotetun asetuksen palkkakustannusten määrittelyyn ja pitivät epäselvänä, onko avustuksella mahdollista korvata työntekijän sivukulua, jotka aiheutuvat nuoren työllistamisestä.

Ehdotuksen perustelua on täydennetty lausuntopalautteen perusteella. Työvoimaviranomaiset voisivat linjata paikallisesti asetuksessa säädettyä kohderyhmää suppeammasta ryhmästä, muttei asetuksessa säädettyä kohderyhmää laajemmasta ryhmästä. Lisäksi työvoimaviranomaisen olisi mahdollista liittää avustuksen yhteyteen omalla rahoituksellaan lisää esimerkiksi erityisryhmille. Asetuksessa ei olisi tarkoitus rajata työllistettävän nuoren työaikaa. Työajan suhteen työvoimaviranomaisella olisi mahdollisuus tehdä tarkoituksenmukaisuusharkintaa avustusta kohdentaessaan esimerkiksi edellyttämällä tiettyä vähimmäistuntimäärää tai rajaamalla niin sanotut nollatuntisopimukset avustumahdollisuuden ulkopuolelle.

Korvattavien kustannusten osalta ehdotetun asetuksen 5 §:n 2 kohdan mukaan työvoimaviranomainen sitoutuu maksamaan yritykselle 50 prosenttia nuoren työllistamisestä aiheutuneista työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 85 §:ssä tarkoitetuista palkkakustannuksista kuuden kuukauden ajalta, kuitenkin enintään 1 500 euroa kuukaudelta. Ehdotetussa avustuksessa palkan käsite vastaisi siten työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain mukaista palkan käsitettä, eikä työntekijän sivukulujen korvaaminen ehdotetulla avustuksella olisi siten mahdollista.

Koulutuksen ja osaamisen kehittämisen kytkentä työllistämiseen

Useissa lausunnoissa korostettiin, että työllistämisen ohella nuorten osaamisen kehittäminen on välttämätöntä, erityisesti niille, joilla ei ole toisen asteen tutkintoa. Työllistämissetelin myöntämisen tulisi sisältää koulutuksellinen elementti, kuten oppisopimus tai osatutkinto (Hämeenlinnan kaupunki, Lappeenrannan kaupunki, Lohjan kaupunki, Espoon kaupunki, SAK ry, Pohjanmaan ELY, Keravan kaupunki, Kuopion kaupunki).

Osa lausunnonantajista kritisoi sitä, ettei asetuksessa ole velvoitetta koulutuksellisten elementtien liittämistä työsuhteeseen. Tämä nähtiin ongelmallisena erityisesti nuorten kohdalla, joilla ei ole ammatillista koulutusta (Mikkelin kaupunki, Into ry).

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että ehdotettu avustus ei estä sitä, että kunnat liittäisivät omia palvelujaan avustuksella tuetun työllistämisen yhteyteen, kunhan avustuksen käytön edellytykset täyttyvät. Työvoimaviranomaisilla olisi myös mahdollisuus edellyttää tällaisen palvelun kytkemistä avustuksella tuettuun työhön esimerkiksi ammatillista koulutusta vailla olevien nuorten osalta, mutta ehdotettu asetus ei tällaisen edellytyksen asettamista edellyttäisi.

Avustuksen laajuus ja vaikuttavuus

Vaikka asetuksen tavoitetta pidettiin yleisesti kannatettavana, eräät lausunnonantajat pitivät määrärahan mittakaavaa riittämättömänä suhteessa nuorisotyöttömyyden laajuuteen. Arvioitu 3300–4400 nuoren työllistyminen ei eräiden lausunnonantajien mukaan ratkaise ongelmaa, kun kohdejoukko on moninkertainen (STTK ry, Oulun seudun työllisyysalue, Vantaan kaupunki, Kuntaliitto, Into ry).

Muutamien lausunnonantajien mukaan tuki voi korvata työsuhteita, jotka syntyisivät ilman tukea, eikä tuki kohdennu kaikkein vaikeimmin työllistyville (STTK ry, Into ry).

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että ehdotettu avustus on luonteeltaan täsmätoimi, jolla pyritään pureutumaan nuorten työttömyyden pitkittymisen estämiseen. Ehdotettu avustus on tarkoitettu lisäämään kohderyhmän saamien palveluiden määrää, eikä sen ole tarkoitus korvata muita palveluita, eikä toisaalta taata palvelua kaikille kohderyhmään kuuluville henkilöille. Työvoimaviranomaiset voivat halutessaan kohdistaa myös muita lisätoimia nuorten työllistämiseksi. Kaikki kohderyhmään kuuluvat eivät myöskään tarvitse palvelua työllistämistuen muodossa, vaan osa voi tarvita muita palveluita tai työllistyä ilman tukea. Työvoimaviranomainen käyttäisi paikallista harkintaa sopimuksia tehdessään ja palvelutarvetta arvioidessaan.

Hallinnollinen taakka ja toimeenpanon selkeys

Lausunnoissa korostettiin, että avustuksen myöntämisprosessin tulee olla selkeä ja hallinnollisesti kevyt (Porvoon kaupunki, Rauman kaupunki, Keski-Uudenmaan TE-palvelut, Kuntaliitto, Palta ry). Useat lausunnonantajat ehdottivat valtakunnallisia mallipohjia sopimuksille ja lomakkeille (Jyväskylän kaupunki, Lahden kaupunki, Hollolan kunta).

Osa lausunnonantajista kritisoi asetuksen mukaista sopimusmenettelyä ja totesi sen lisäävän byrokratiaa ja monimutkaistavan prosessia verrattuna palkkatukeen (Helsingin kaupunki, Lahden kaupunki, Keravan kaupunki). Lohjan kaupunki ehdotti lausunnossaan, että työvoimaviranomaisen harkintaa koskevaa osuutta koskisi muutoksenhakukielto samalla tavalla kuin työvoimapalveluista annetussa laissa on säädetty palkkatuen osalta.

Lausuntopalautteen perusteella on täydennetty ehdotuksen perusteluja asetusluonnoksen 5 §:n 1 kohdassa tarkoitetun sopimuksen tekemisen osalta. Valtionavustuslain 7 §:n 3 momentti edellyttää, että valtionavustuksen saaja tekee sopimuksen valtionavustuksen käytöstä, käytön valvonnasta ja niiden ehdoista toimintaa tai hanketta toteuttavan kanssa. Työvoimaviranomaisen ja yrityksen välisessä sopimuksessa tulee yksilöidä kaikki avustuksella työllistettävät henkilöt, jotta avustuksen käyttöä on mahdollista seurata ja valvoa valtionavustuslain edellyttämällä tavalla. Jos sama yritys työllistää useamman nuoren, työvoimaviranomaisen ja yrityksen välillä voitaisiin laatia yksi sopimus, kunhan edellä mainittu vaatimus työllistettävien henkilöiden yksilöinnistä toteutuisi.

Ehdotetun muutoksenhakukiellon osalta työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että työvoimaviranomainen tekee yksityisoikeudellisen sopimuksen avustusta käyttävän yrityksen kanssa. Kyseessä ei siten ole hallintopäätös, johon liittyisi hallintopäätöksiin liittyvä muutoksenhakuprosessi. Sen sijaan sopimuksen osapuolten olisi hyvä sisällyttää sopimukseen menettelyt mahdollisten riitatilanteiden varalta.

Avustuksen käyttöaika, aikataulun riittävyys ja määräajat

Useat lausunnonantajat näkivät avustuksen lyhyen käyttöajan ongelmallisena, sillä se vaikeuttaa avustuksen markkinointia ja nuorten työllistämistä (Tampereen kaupunki, Espoon kaupunki, Vantaan kaupunki, Oulun seudun työllisyysalue, Kuopion kaupunki, Turun kaupunki). Useat lausunnonantajat ehdottivat käyttöajan pidentämistä (Vantaan kaupunki, Keravan kaupunki, Lahden kaupunki).

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että kyseessä on kertaluonteinen täsmätoimi, jolle myönnetyn rahoituksen käyttöaika ohjaa myös toimeenpanossa käytettävissä olevaa aikaa. Lausuntopalautteen johdosta asetusluonnosta on muutettu siten, että tukikelpoisten kustannusten aiheutumisajankohtaa on pidennetty kahdella kuukaudella kesäkuun 2027 loppuun. Vastaavasti muutos lyhentää kahdella kuukaudella avustuksen maksatusprosesseihin käytettävissä olevaa aikaa. Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että prosessin moniportaisuuteen liittyy aikataulullisia riskejä, mutta lausuntopalautteen johdosta ehdotettu muutettu aikataulu arvioidaan toimeenpanon näkökulmasta toteuttamiskelpoiseksi.

Avustuksen määräajoista säättäminen

Eräät lausunnonantajat kiinnittävät huomiota siihen, että avustuksen maksatus jälkikäteen aiheuttaa kunnille talousarviohaasteita, koska kuntien talousarvioiden valmistelu vuodelle 2026 oli edennyt pitkälle siinä ajankohdassa, kun kunnat saivat ensimmäisen kerran tietoa ehdotetun avustuksen suunnitelluista ehdoista. (Espoon

kaupunki, Rauman kaupunki, Äänekosken kaupunki). Eräät lausunnonantajat ehdottivat tämän vuoksi sitä, että osa avustuksesta maksettaisiin ennakollisesti tai vaiheistettuna.

Useat lausunnonantajat ehdottivat, että asetuksessa säädettäisiin tarkemmin määrärajoista avustuksen käyttöön ja maksatuksiin liittyen.

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että valtionavustukset maksetaan lähtökohtaisesti jälkikäteen toteutuneita kustannuksia vastaan. Valtionavustuslain 12 §:n 2 momentin mukaan valtionavustuksesta voidaan maksaa ennakkoa, jos se on valtionavustuksen käytön kannalta perusteltua sekä sen käytön valvonnan kannalta tarkoituksenmukaista. Koska ehdotettu avustus kohdentuu palkkakustannuksiin, joiden syntyminen edellyttää kohderyhmään kuuluvien nuorten työllistämistä kolmantena osapuolena toimiviin yrityksiin, on avustuksen saajan mahdollisuus vaikuttaa kustannusten syntymiseen rajallinen ja näin ollen kustannusten syntymiseen liittyy epävarmuutta. Lisäksi tuetussa työllistämisessä on tyypillistä, että työllistämisyaksoja keskeytyy tai palkkakustannukset toteutuvat esimerkiksi väliaikaisten poissaolojen, vaihtelevan työajan tai ennakoitua pienempien työaika- ja olosuhdelisien johdosta tarkoitukseen varattua kustannusta pienempänä. Mikäli ehdotettua avustusta maksettaisiin merkittävässä määrin enakkona, syntyisi riski siitä, että avustuksen saaja joutuisi myöhemmin palauttamaan tälle maksettua avustusta. Palautusprosessi ja sitä edeltänyt enakkomaksatus olisivat ylimääräistä hallinnollista työtä toteuttaa vastaavaan maksatukseen perustuvaan malliin nähden, sillä molemmissa malleissa toteutuneet tukikelpoiset kustannukset täytyy vastaavasti selvittää.

Avustuksen saajien tulojen sekä avustuksen maksajan ja saajan hallinnollisen työn ajallisen tasoittamisen näkökulmasta olisi kuitenkin perusteltua, että avustusta voitaisiin maksaa useammassa erässä. Ehdotetun asetuksen 8 §:ää on täydennetty lausuntopalautteen perusteella lisäämällä säännös, jonka mukaan työvoimaviranomainen voisi hakea valtionavustuksen maksatusta enintään neljässä erässä. Lisäksi 8 §:ään on lisätty määräaika (30.9.2027), jolloin viimeistään työvoimaviranomaisen on haettava valtionavustuksen viimeisen maksuerän maksatusta Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskukselta. Lisäksi 8 §:ää on täsmennetty siten, että työvoimaviranomaisen tulisi antaa selvitys valtionavustuksen käytöstä viimeisen maksatushakemuksen yhteydessä.

Avustuksen kohdentaminen eri työnantajiin

Osa lausunnonantajista piti avustuksen kohdentamista yrityksiin perusteltuna (EK, Kaupan liitto, Palta ry, Rauman kaupunki). Samalla useat järjestöt ja kunnat ehdottivat, että tuki tulisi ulottaa myös järjestöihin, säätiöihin ja kuntiin, jotka eivät harjoita taloudellista toimintaa. (Nuorten Ystävät ry, ARVO ry, Invalidiliitto ry, Näkövammaisten liitto ry, SOSTE ry, Silta-Valmennusyhdistys ry, Keravan kaupunki, Äänekosken kaupunki).

Lausuntopalautteen perusteella on täsmennetty ehdotuksen perusteluja kuntien osalta viittaamalla kuntalain 126 §:ään ja hyvinvointialueesta annetun lain 131 §:ään koskien yhtiöittämisvelvoitetta. Määritelmä vastaisi työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa tarkoitetun palkkatuen yhteydessä käytettyä rajausta tilanteista, joihin

valtioneukisääntelyä sovelletaan. Ehdotetun avustuksen yrityksen määritelmä on tarkoitettu siis vastaamaan valtioneukisääntelyn mukaista yrityksen käsitettä.

Tuen suhde muihin tukimuotoihin ja järjestelmiin

Useat lausunnonantaja kiinnittivät huomiota siihen, että ehdotettu avustus täydentää palkkatukea ja muita tukimuotoja, mutta päällekkäisyys ja moninaisuus voivat hämmentää työnantajia (Lappeenrannan kaupunki, Lohjan kaupunki, Helsingin kaupunki, SAK ry, Salon kaupunki). Useat lausunnonantajat ehdottivat, että tuki integroidaan palkkatukeen tai olemassa oleviin järjestelmiin (Helsingin kaupunki, Lahden kaupunki, Kuntaliitto). Valtiovarainministeriö totesi launnossaan, että työllisyyspalveluiden järjestäminen on kuntien lakisääteinen tehtävä, johon kunnat saavat valtiosuutta. Ottaen huomioon valtioneukistukseen liittyvän hallinnollisen taakan ja avustuksen vaikutuksiin liittyvät epävarmuudet, valtiovarainministeriö katsoo, että erillisten uusien valtioneukistusten luomista tulisi harkita tarkkaan ja arvioida, onko vastaavia vaikutuksia mahdollista saavuttaa muunlaisella sääntelyllä ja rahoittamalla toimintaa kuntien valtiosuuksien kautta. Lisäksi VM kiinnitti launnossaan huomiota siihen, että valtioneukistukseen liittyvä kirjaaminen ja raportointi on varmistettava erityisesti siten, että kustannustenjaon tarkistuksessa tulevat huomioiduksi ja siten valtiosuuksin rahoitettavaksi vain lakisääteisiin valtiosuustehtäviin liittyvät kustannukset.

Ottaen huomioon avustuksen toimeenpanon aikataulu avustuksen kytkeminen olemassa oleviin tukiin tai järjestelmiin ei ole mahdollista. Toimenpide on tarkoitettu nopeaksi täsmätoimeksi äkillisesti heikentyneen nuorten työttömyystilanteen helpottamiseksi. Koska ehdotetusta avustuksesta ei säädettäisi työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa ja se poikkeaa ainakin joltain osin ehdoiltaan edellä mainitussa laissa säädetystä palkkatuesta, työ- ja elinkeinoministeriö katsoo, että avustuksen edelleen välittämisessä ei olisi kyse kuntien peruspalvelusta, vaan kuntien yleistoimivallan puitteissa tapahtuvasta toiminnasta, jota koskevien menojen kirjaamisesta on myös työllistymistä tukevien palveluiden osalta olemassa käytännöt.

Seuranta, arviointi ja jatkokehittäminen

Useat lausunnonantajat toivat esiin tarpeen avustuksen systemaattiselle vaikuttavuuden seurannalle ja valtakunnalliselle arvioinnille (Nuorten Ystävät ry, SAK ry, Silta-Valmennusyhdistys ry, Palta ry, Hollolan kunta)

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että ehdotetun avustuksen maksatushakemusten yhteydessä on tarkoitus kerätä suhteellisen kevyesti seurantatietoa, jolla voitaisiin raportoida kuvailevasti työllistettyjen määriä ja kuinka suuri osuus työllistyi toistaiseksi voimassa olevaan työsuhteeseen tai tukijakson ylittävään määräaikaan työsuhteeseen. Työvoimaviranomaiset tekisivät työllistämistä sopimuksen työllistävän yrityksen kanssa ja sopimuksessa tulisi olla määriteltynä, ketä henkilöä työllistäminen koskee. Sopimusten tietojen kautta pidemmällä aikavälillä olisi mahdollista tehdä erillinen vaikuttavuustutkimus, jossa katsottaisiin tosiasiallista työllistymistä tukijakson jälkeisenä aikana ja voitaisiin verrata työllistettyjä muihin taustaominaisuuksiltaan vastaaviin työttömiin. Hankkeen lyhyen toimeenpanojakson

vuoksi ei ole mielekästä investoida sellaisiin tietojärjestelmämuutoksiin, joilla sopimusten tieto saataisiin niin sanotusti rakenteiseen muotoon tietojärjestelmään, joten mahdollisen vaikuttavuustutkimuksen aineiston kerääminen olisi kuitenkin hyvin työlästä, muttei mahdotonta. Asetuksen valmistelun yhteydessä ei ole tehty päätöstä tai linjausta mahdollisen vaikuttavuustutkimuksen tekemisestä, vaan asia ratkaistaisiin myöhemmin.

6 Säännöskohtaiset perustelut

1 § Valtionavustuksen tarkoitus

Pykälässä säädettäisiin valtionavustuksen tarkoituksesta. Valtionavustuksen tarkoituksena olisi kattaa kustannuksia, jotka aiheutuvat työvoimaviranomaiselle nuorten työllistämiseen myönnettävästä avustuksesta. Avustusta ei saisi käyttää muihin tarkoituksiin.

2 § Määritelmät

Pykälässä säädettäisiin työvoimaviranomaisen, työttömän nuoren ja yrityksen määritelmistä.

Pykälän 1 kohdassa säädettäisiin, mitä ehdotetussa asetuksessa tarkoitetaan työvoimaviranomaisella. Säännös sisältäisi viittauksen työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain (380/2023) 3 §:n 1 momentin 1 kohtaan, jossa säädetään työvoimaviranomaisen määritelmästä. Ehdotetussa asetuksessa työvoimaviranomaisella tarkoitettaisiin siten kunnan tai kuntayhtymän viranomaista, joka vastaa työvoimapalveluiden järjestämisestä sekä viranomaista, jolle työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 13 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla on siirretty kyseisen lain mukaisia viranomaistehtäviä.

Pykälän 2 kohdassa säädettäisiin, mitä ehdotetussa asetuksessa tarkoitetaan työttömällä nuorella. Työttömällä nuorella tarkoitettaisiin sopimuksen tekohetkellä alle 30-vuotiasta työtöntä henkilöä, joka on ollut työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 3 §:n 1 momentin 4 kohdan tarkoittamana työttömänä vähintään kuusi kuukautta asetusluonnoksen 5 §:ssä säädetyn sopimuksen tekohetkeä välittömästi edeltäneiden seitsemän kuukauden aikana. Sopimuksella viitattaisiin työvoimaviranomaisen ja tukea käyttävän yrityksen välillä tehtävään työllistämistä koskevaan sopimukseen. Työttömyyden kestoa koskevan rajan osalta poikkeuksen muodostaisivat ne sopimuksen tekohetkellä alle 30-vuotiaat työttömät henkilöt, jotka ovat suorittaneet vain perusopetuksen oppimäärän. Heidän osaltaan työttömyyden keston tulisi olla vähintään kolme kuukautta välittömästi ennen edellä mainitun sopimuksen tekohetkeä. Ehdotettu määritelmä ei edellyttäisi sitä, että kohderyhmään kuuluvat työttömät nuoret olisivat ilmoittautuneena työnhakijaksi työvoimaviranomaiseen. Työvoimaviranomaiset voisivat linjata paikallisesti asetuksessa säädettyä kohderyhmää suppeammasta ryhmästä, muttei asetuksessa säädettyä kohderyhmää laajemmasta ryhmästä. Lisäksi työvoimaviranomaisten on mahdollista liittää ehdotetun avustuksen yhteyteen omalla rahoituksellaan lisää esimerkiksi erityisryhmille.

Pykälän 3 kohdassa säädettäisiin, mitä ehdotetussa asetuksessa tarkoitetaan yrityksellä. Yrityksellä tarkoitettaisiin yhteisöä tai luonnollista henkilöä siltä osin kuin se harjoittaa työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 3 §:n 1 momentin 13 kohdassa tarkoitettua taloudellista toimintaa. Työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 3 §:n 1 momentin 13 kohdan mukaan taloudellisella toiminnalla tarkoitetaan tavaroiden tai palveluiden tarjoamista markkinoilla. Määritelmä vastaisi valtioneuvoston päätöksen mukaisesta yrityksen määritelmää ja kattaisi muun muassa yhdistykset ja säätiöt siltä osin kuin ne tarjoavat tavaroita tai palveluita markkinoilla. Avustusta voitaisiin myöntää käytettäväksi kunnan tehtävien hoitoon, jos kyse olisi kuntalain 126 §:n mukaisesta tilanteesta, jossa kunta hoitaa tehtävää kilpailutilanteessa markkinoilla. Avustusta voitaisiin myöntää käytettäväksi myös hyvinvointialueen tehtävien hoitoon, jos kyse olisi hyvinvointialueesta annetun lain 131 §:n mukaisesta tilanteesta, jossa hyvinvointialue hoitaa tehtävää kilpailutilanteessa markkinoilla.

3 § Valtionavustuslaji

Pykälässä säädettäisiin valtionavustuksen lajista. Avustus myönnettäisiin valtion talousarvion varatun määrärahan puitteissa valtionavustuslain (688/2001) 5 §:n 3 momentin mukaisena erityisavustuksena työvoimaviranomaiselle.

4 § Avustuksen myöntämisen edellytykset

Pykälässä säädettäisiin avustuksen myöntämisen edellytyksistä. Avustusta voitaisiin myöntää työvoimaviranomaiselle, jos pykälän 1 momentissa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan työvoimaviranomaisen tulisi hakemuksessaan esittää suunnitelma työttömien nuorten työllistämisen tukemisesta asetuksen edellytykset täyttävällä tavalla ottaen huomioon alueen muu palveluntarjonta. Muulla palveluntarjonnalla viitattaisiin erityisesti muihin yrityksille tarjolla oleviin työllistämisen tukiin sekä kohderyhmän osaamisen kehittämisen vaihtoehtoihin. Edellä kuvatun suunnitelman esittäminen olisi edellytys avustuksen myöntämiselle, mutta avustusta myönnettäessä ei arvioitaisi suunnitelman toteuttamiskelpoisuutta, vaan lähtökohteisesti luotettaisiin, että suunnitelman toteuttaminen on mahdollista ja näin ollen avustuksen myöntäminen perusteltua.

Pykälän 1 momentin 2 kohdan mukaan työvoimaviranomaisen tulisi esittää haettavan avustuksen määrä perusteluineen. Haettavan määrän tulisi perustua työvoimaviranomaisen arvioon alueensa työttömien nuorten ja yritysten tuen tarpeesta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että avustuksen määrä perustuu 31.8.2025 työllisyysalueella työttömänä olleiden nuorten määrään, arvioon yritysten tuen tarpeesta ja arvioon avustuksella työllistettävien nuorten määrästä työllisyysalueella. Valtionapuviranomaisena toimiva Uudenmaan elinvoimakeskus voisi myöntää tarkoitukseen käytettävissä olevan määrärahan puitteissa avustusta alueen työttömien nuorten osuutta vastaavaa määrää enemmän, jos valtionapuviranomainen arvioisi hakemuksessa esitettyjen tietojen perusteella, että alueen työttömiä nuoria voitaisiin avustuksella työllistää tätä määrää enemmän. Avustusta ei voitaisi kuitenkaan myöntää

enempää kuin avustusta on haettu. Avustusta voisi siis lähtökohtaisesti saada vastaavan osuuden käytettävissä olevasta määrärahasta kuin alueen työttömien nuorten osuus on koko maan työttömistä nuorista. Alueen muiden palveluiden tarjontaa ei voisi huomioida edellä tarkoitettua osuutta vastaavaa avustuksen määrää vähentävänä tekijänä, mutta ne voitaisiin ottaa huomioon arvioitaessa mahdollisen tätä määrää ylittävän esitetyn tarpeen arvioinnissa.

5 § Avustuksen käyttämisen edellytykset

Pykälässä säädettäisiin avustuksen käyttämisen edellytyksistä. Edellytykset liittyvät työvoimaviranomaisen ja avustusta käyttävän yrityksen väliseen oikeussuhteeseen.

Pykälän 1 kohdan mukaan avustuksen käyttämisen edellytyksenä olisi, että työvoimaviranomainen tekee työllistämistä koskevan sopimuksen valtionavustuslain 7 §:n 3 momentin mukaisesti tukea käyttävän yrityksen kanssa. Valtionavustuslain 7 §:n 3 momentin mukaan valtionavustus voidaan myöntää saajalle sen omaan toimintaan tai hankkeeseen taikka käytettäväksi valtionavustuspäätöksen mukaista käyttötarkoitusta toteuttavan muun kuin saajan toiminnan tai hankkeen avustamiseen. Jos valtionavustus myönnetään käytettäväksi valtionavustuspäätöksen mukaista käyttötarkoitusta toteuttavan muun kuin saajan toiminnan tai hankkeen avustamiseen, valtionavustuksen saajan on tehtävä sopimus valtionavustuksen käytöstä, käytön valvonnasta ja niiden ehdoista toimintaa tai hanketta toteuttavan kanssa. Työvoimaviranomaisen ja yrityksen välisessä sopimuksessa tulee yksilöidä kaikki avustuksella työllistettävät henkilöt, jotta avustuksen käyttöä on mahdollista seurata ja valvoa valtionavustuslain edellyttämällä tavalla. Jos sama yritys työllistää useamman nuoren, työvoimaviranomaisen ja yrityksen välillä voitaisiin laatia yksi sopimus, mikäli edellä mainittu vaatimus työllistettävien henkilöiden yksilöinnistä toteutuisi.

Koska kyseessä olisi yksityisoikeudellinen sopimus, eikä hallintopäätös, ei sopimuksesta voisi sen solmimisen jälkeen hakea muutosta hallintolaissa säädetyllä tavalla. Mahdolliset sopimusta koskevat riitaisuudet tulisi siis ratkaista yleisessä tuomioistuimessa. Sopimusosapuolet voisivat sopia sopimuksessa myös menettelyistä riitatilanteiden varalta. Työvoimaviranomaisella olisi myös tässä asetuksessa säädettyjen avustuksen käyttämisen edellytysten puitteissa mahdollista sisällyttää sopimukseen avustuksen tarkoituksenmukaisen käytön kannalta tarpeellisia muita ehtoja.

Pykälän 2 kohdan mukaan työvoimaviranomainen sitoutuisi maksamaan yritykselle 50 prosenttia työttömän nuoren työllistämistä aiheutuneista työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 85 §:ssä tarkoitetuista palkkakustannuksista kuuden kuukauden ajalta, kuitenkin enintään 1 500 euroa kuukaudelta. Palkkakustannuksiksi luettaisiin palkkakustannukset, joiden osalta viitattaisiin työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 85 §:ään. Viitatus säännöksen mukaan palkkakustannuksilla tarkoitetaan työntekijälle työajan tai urakan suorittamisen perusteella maksettavaa ennakonpidätyksen alaista palkkaa. Palkkakustannuksiin ei kuitenkaan lueta 1) lomarahaa eikä lomakorvausta tai sitä vastaavaa korvausta; jos vuosiloma-ajan palkka maksetaan työsuhteeseen sovellettavan työehtosopimuksen mukaan lomarahana, voidaan lomarahasta työnantajan pyynnöstä lukea

palkkakustannuksiin osuus, joka vastaa palkkatukijakson aikana pidettyä vuosilomaa, 2) lisä- tai ylityökorvauksia tai työaikapankin rahakorvausta, 3) palkkaa siltä ajalta, jolta työnantajalla on oikeus saada tuella palkatun palkkakustannuksiin sairausvakuutuslain (1224/2004) 7 luvun 4 §:n nojalla päivärahaetuutta, Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain (566/2005) 47 §:n nojalla kuntoutusrahaa, työtapaturma- ja ammattitautilain 139 §:n nojalla korvausta tai sairausvakuutuslain 8 luvun 1 a §:n nojalla tartuntatautilain (1227/2016) 82 §:n mukaista tartuntatautipäivärahaa, 4) sitä palkan osuutta, joka määräytyy tuella palkatun työn tuloksen perusteella tai perustuu työnantajan tulokseen eikä 5) kustannusten korvauksia tai työsuhte-etuja. Ehdotetussa avustuksessa palkan käsite vastaisi työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain mukaista palkan käsitettä, eikä työnantajan sivukulujen korvaaminen ehdotetulla avustuksella olisi siten mahdollista.

Pykälän 2 kohdan ehto ei näin ollen mahdollista avustuksen käyttämistä sellaiseen yrityksen kanssa tehtävään sopimukseen, jossa yrityksen saaman avustuksen määrä olisi pienempi kuin 50 prosenttia palkkakustannuksista kuuden kuukauden ajalta. Työvoimaviranomainen tai sen alueella toimiva kunta voisi kuitenkin halutessaan myöntää esimerkiksi kuntalisää tai jatkoa pykälän 2 kohdassa säädetyn määrän tai keston lisäksi.

Pykälän 3 kohdan mukaan yrityksen tulisi sitoutua työllistämään työtön nuori vähintään kuuden kuukauden ajaksi. Sitoumukseksi katsottaisiin vähintään kuuden kuukauden ajaksi solmittava määräaikainen työsuopimus tai toistaiseksi voimassa oleva työsuopimus. Asetuksessa ei olisi tarkoitus rajata työllistettävän nuoren työaika. Työajan suhteen työvoimaviranomaisella olisi mahdollisuus tehdä tarkoituksenmukaisuusharkintaa avustusta kohdentaessaan.

Pykälän 4 kohdassa säädettäisiin yritystä ja työsuhdetta koskevista edellytyksistä. Tässä asetuksessa tarkoitettulla avustuksella työllistämisen tulisi täyttää ne edellytykset, mitä työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 83 §:n 3 momentissa ja 84 §:ssä säädetään. Näin ollen ehdotettuun avustukseen sovellettaisiin, mitä edellä mainituissa säännöksissä säädetään palkkatuesta. Mainituissa säännöksissä säädetään palkkatuen edellytyksistä, jotka liittyvät työnantajaan ja työsuhteeseen. Lähtökohtaisesti olisi riittävää, että työllistävä yritys vakuuttaa 1 kohdassa tarkoitettussa sopimuksessa edellytysten täyttyvän, mutta työvoimaviranomainen voisi halutessaan pyytää myös muita selvityksiä ennen sopimuksen allekirjoittamista.

Pykälän 5 kohdan mukaan yrityksen saaman avustuksen tulisi olla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1588 2 artiklan perusteella annettujen Euroopan komission vähämerkityksisiä tukia koskevien asetusten mukainen. Avustuksen myöntämiseen sovellettaisiin siten EU:n ns. de minimis -sääntelyä. Pääsääntöisesti yhdelle yritykselle voidaan myöntää de minimis -tukia enintään 300 000 eurolla kolmen vuoden aikana käsittäen kaikkien eri viranomaisten myöntämät de minimis -tuet. Niin sanottua yleistä de minimis -asetusta sovelletaan kaikilla toimialoilla lukuun ottamatta maatalouden sekä kalastus- ja vesiviljelyn alkutuotantoa, joita koskevat omat de minimis -sääntönsä. Lisäksi

maataloustuotteiden sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla toimiviin yrityksiin asetusta sovelletaan rajoitetusti. De minimis -tuen myöntämisaikakohdaksi katsottaisiin 1 kohdassa tarkoitetun sopimuksen allekirjoitushetki.

Pykälän 6 kohdan mukaan työvoimaviranomainen vastaisi avustusta koskevien edellytysten täyttymisestä sekä tietojen säilyttämisestä ja toimittamisesta Euroopan unionin keskusrekisteriin ja yrityspalvelujen asiakastietojärjestelmästä annetussa laissa (293/2017) tarkoitetun asiakastietojärjestelmän yhteydessä toimivaan yritystukirekisteriin. Eräiden valtion tukea koskevien Euroopan unionin säännösten soveltamisesta annetun lain (ks. HE 144/2025 vp laiksi eräiden valtion tukea koskevien Euroopan unionin säännösten soveltamisesta annetun lain muuttamisesta ja siihen liittyviksi laeiksi) 2 b §:n mukaan vähämerkityksisen tuen myöntäjä vastaa yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevien edellytysten täyttymisestä sekä tietojen säilyttämisestä ja toimittamisesta unionin tason keskusrekisteriin, jollei muualla toisin säädetä. Ehdotetulla 5 kohdalla tehtävä siirrettäisiin Uudenmaan elinvoimakeskukselta työvoimaviranomaiselle.

6 § Hyväksyttävät kustannukset

Pykälässä säädettäisiin hyväksyttävistä kustannuksista, joiden kattamiseksi valtionavustusta voitaisiin myöntää.

Pykälän mukaan valtionavustusta voitaisiin myöntää asetuksen 5 §:n 2 kohdassa tarkoitettuihin kustannuksiin. Pykälässä säädettäisiin myös ajanjaksosta, jolloin kustannusten tulee aiheutua työvoimaviranomaiselle. Ajanjakso koskisi työllistämistä, mutta ajanjaksoon kohdentuva palkanmaksu ja tähän perustuva avustuksen maksatus yritykselle voisi tapahtua tämän ajanjakson jälkeenkin.

7 § Valtionapuviranomainen

Pykälässä säädettäisiin valtionapuviranomaisesta. Valtionapuviranomaisena toimisi Uudenmaan elinvoimakeskus. Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskus hoitaisi kuitenkin valtionavustuksen maksamista ja takaisinperintää koskevat tehtävät. Elinvoimakeskuksista sekä Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskuksesta annetun lain (531/2025) 13 §:n 1 momentin mukaan Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskus hoitaa suoraan valtionavustuslain (688/2001) nojalla myönnetyn valtionavustuksen maksamista ja takaisinperintää koskevat mainitun lain 12, 19, 21 ja 22 §:n mukaiset tehtävät sekä elinvoimakeskusten lisäksi mainitun lain 15 §:n mukaisia valvontatehtäviä. Uudenmaan elinvoimakeskus valtionapuviranomaisena toteuttaa valtionavustuslain 15 §:n mukaista seurantaa valtionavustuksen kohdentumisesta asetuksen mukaisesti. Uudenmaan elinvoimakeskus pyytäisi tarvittaessa Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskukselta tarvittavat tiedot valvonnan suorittamiseen.

Valvontaa voitaisiin suorittaa esimerkiksi satunnaisotannalla, ottamalla osa avustuksen saajista tai näiden tekemistä 5 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuista sopimuksista tarkempaan tarkasteluun avustuksen asianmukaisen käytön selvittämiseksi.

Maksatushakemusten yhteydessä kerättäisiin perustietoa toteutuneesta työllistamisestä valvonnan ja avustuksen vaikutusten arvioinnin tueksi.

8 § Valtionavustuksen maksatus ja selvitys valtionavustuksen käytöstä

Pykälän 1 momentin mukaan työvoimaviranomainen voisi hakea valtionavustuksen maksatusta enintään neljässä erässä. Työvoimaviranomaisen olisi haettava valtionavustuksen viimeisen maksuerän maksatusta Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskukselta viimeistään 30.9.2027. Muut maksatusta koskevat määräajat ja maksatusjaksot määritettäisiin avustuksen myöntöpäätöksessä. Avustuksen saaja ei kuitenkaan menettäisi oikeuttaan avustukseen sellaisten toteutuneiden kustannusten osalta, joita tämä ei olisi hakenut maksuun niin sanotun välimaksatuksen määräaikaan mennessä, vaan tällä olisi mahdollisuus hakea myöhempien välimaksatusten tai loppumaksatuksen yhteydessä avustusta maksuun aiemmissa maksatuksissa huomioimattomia kustannuksia vastaan. Ehdotetussa asetuksessa määritellyn loppumaksatuksen määräajan, 30.9.2027, jälkeen saapuvia maksatushakemuksia ei kuitenkaan hyväksyttäisi, vaan oikeus maksun saamiseen raukeaisi valtionavustuslain 29 §:n 1 momentin mukaisesti, vaikka avustuksen saajalle olisi syntynyt tosiasiaa tukikelpoisia kustannuksia, joita se ei olisi hakenut tai saanut aiemmin maksuun.

Pykälän 2 momentin mukaan työvoimaviranomaisen tulisi antaa selvitys valtionavustuksen käytöstä viimeisen maksatushakemuksen yhteydessä. Selvityksessä voitaisiin kerätä tietoa esimerkiksi avustuksen jakautumisesta työllistettävien henkilöiden, yritysten tai työsuhteen laadun mukaan sekä tietoa mahdollisista kytköksistä muihin palveluihin. Työvoimaviranomaisia voitaisiin myös pyytää arvioimaan vapaamuotoisesti toimeenpanoa ja tukivälinettä.

9 § Voimaantulo

Pykälässä säädettäisiin asetuksen voimassaoloajasta. Asetus tulisi voimaan 1.1.2026 ja olisi voimassa 31.12.2027 asti. Valtionavustuksen maksatukseen liittyviä toimia, valvontaa ja takaisinperintää voitaisiin kuitenkin tehdä asetuksen voimassaolon päättymisen jälkeenkin valtionavustuslakia noudattaen.

7 Voimaantulo

Ehdotetaan, että asetus tulee voimaan 1.1.2026 ja on voimassa 31.12.2027 asti. Ennen asetuksen voimaantumista voitaisiin ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.